

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Man gik derefter til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Landvinding.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 69).

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri

(Bordning): Det Forslag, der her foreligger til Forhandling, er et nyt Lovforslag. Det indeholder ikke Ændringer til bestaaende Love; der gaar ud paa at forbedre disse, saa at der kan sættes endnu mere Arbejde i Gang og skaffes endnu større Produktion end efter de gamle Bestemmelser. Det drejer sig om en ny Lovgivning, selv om den i nogen Maade gaar ud paa det samme som Grundforbedringsloven.

Om Lovforslaget har jeg udtalt mig meget udførligt i Folketinget, og der har i Folketinget som for øvrigt ogsaa i Offentligheden været ført en saa indgaaende Debat om Sagen, at jeg skulde tro, det høje Tings Medlemmer er vel bekendt baade med Motiveringen for Forslagets Fremsættelse og med Forslagets Indhold. Jeg skal derfor her nøjes med at fremsætte nogle Bemærkninger om nogle af de vigtigste Bestemmelser.

I Lovforslagets § 1 foreslaas det — og disse Par Ord giver i Virkeligheden hele Motiveringen for Lovforslaget — at:

„Til Fremme af Produktionen af Korn og Foder m. v. og til Igangsættelse af formaalstjenligt Arbejde til Imødegaaelse af Arbejdsløshed bemyndiges Landbrugsministeren til efter Anmodning af interesserede Lodsejere og Indstilling fra nedennævnte Landvindingudvalg, der vil have at forhandle med det stedlige Grundforbedringsudvalg, at bestemme, at der foretages Foranstaltninger til Landvinding, Afvanding og Beskyttelse af lave Arealer samt Anlæg af de nødvendige Forbindelsesveje for Lodsejere.“

Det nye i Lovforslaget er, at Ministeren, efter at Landvindingudvalget har bedømt saadanne Planer og indstillet dem til Udførelse, kan sætte Arbejdet i Gang, uanset om Afvandskommissionen, der skal afgøre, hvem af Lodsejerne der skal betale, og i hvilket Omfang de skal betale, har

truffet Afgørelse herom. I Almindelighed maa det, naar man vil gennemføre den Slags store Sager, først afgøres, hvem der skal betale, og hvor meget hver skal betale, og først naar dette er sket, kan Arbejdet sættes i Gang. Af Erfaring ved vi alle sammen, at det betyder, at det kan vare en meget lang Tid. Efter Lovforslaget kan man sætte Arbejdet i Gang med det samme, naar det skønnes formaalstjenligt og ønskeligt, og Fordelingen af de Udgifter, Lodsejerne skal betale, foretages saa senere. Dog kan man naturligvis ikke gøre det, uden at man er sikker paa, at de Udgifter, Lodsejerne skal betale, ikke bliver større end Værdien af de Fordele, som Lodsejerne opnaar. Det foreslaas derfor som noget nyt i § 2, at Staten, naar Landvindingsudvalget og Ministeren skønner det formaalstjenligt, straks kan sætte Arbejdet i Gang, og at Staten betaler indtil to Trediedele af hele Beløbet, saa at kun en Trediedel paalignes de paagældende Lodsejere.

I § 1, Stk. 2, bestemmes, at Landvindingsudvalget skal bestaa af 8 Medlemmer, og det nævnes, hvilke Interesser disse Medlemmer skal repræsentere.

Som nævnt kan Staten udrede indtil to Trediedele af Udgifterne, medens den sidste Trediedel udredes af Lodsejerne. Hvis det ved Fordelingen viser sig, at enkelte Lodsejere kommer til at betale mere end Værdien af de Fordele, de opnaar ved Arbejdets Gennemførelse, skal de dog ikke betale mere end denne Værdi; Resten maa Statskassen overtage. Paa denne Maade synes jeg, man sikrer sig, at der ikke til nogen Tid begaas Uret imod Lodsejerne, tværtimod har de altid Udsigt til Fortjeneste ved Foranstaltningerne, og til Gengæld faar Staten Arbejde sat i Gang og Mulighed skabt for større Produktion i den kommende Tid.

§ 4 gaar ud paa, at de Beløb, Lodsejerne skal betale, ydes som Laan af Statens Grundforbedringsfond mod Garanti af Amtsfonden. Laanen er afdragsfri og rentefri i 3 Aar, og derefter svares der en aarlig Ydelse af 7,6 pCt., hvoraf $4\frac{1}{2}$ pCt. beregnes som Rente, Resten som Afdrag.

§ 5 indeholder de Bestemmelser, hvorefter de Beløb, som Lodsejerne skal betale, skal paalignes de paagældende Lodsejere.

Ifølge Forslagets § 7 er enhver pligtig at afgive de til Udførelsen af Anlæggene nødvendige Grunde, Stæmmeværker o. lign., dog mod fuld Erstatning. Endvidere bestemmes det, at enhver er pligtig at taale, at de til Udførelsen af Anlæggene nødvendige Materialer af Græstørv og Jord o. s. v.